

Vznik (vnitrosvětý)

Můžeme plným právem postavit otázku, čím to je způsobeno, že „virtuální“ částice má pronikavě kratší dobu „života“ než příslušně obdobná částice „reálná“. Nepochybně to velmi podstatně souvisí s jejím okolím či prostředím: reálná částice se děje (odehrává) tak, že používá něco ze svého prostředí k vlastním uskutečňování. Avšak jedna věc je zřejmá: aby mohla nějaká částice (nebo nějaké kvantum) „načerpát“ něco ze svého „okolí“ či „prostředí“, musí se začít dít (odehrávat), musí zkrátka „startovat“. A start takové události nemůže být odvozován z onoho okolí či prostředí – to se může jen podílet na něčem v průběhu takového jsoucna-události. Takže bez ohledu na to, zda jde o start události virtuální nebo reálné, každá (pravá) událost musí mít svůj původ v něčem, co před jejím startem „ještě nebylo“ a není „tu“, nýbrž co přichází z budoucnosti a onu událost umožňuje a zakládá, co je skutečně tím posledním (resp. prvním) garantem jejího startu. Pokud by bylo možno nějakou událost (resp. její start) plně odvodit z toho, co předcházelo, bylo by to nezvratným dokladem toho, že nejde o událost „pravou“, tj. vnitřně integrovanou.

(Písek, 070309-3.)